

ĐẦU GIÁO SƯ ĐO-OEN

A-LEC-XAN-ĐRƠ BÊ-LI-A-ÉP

NHÀ XUẤT BẢN THANH HÓA

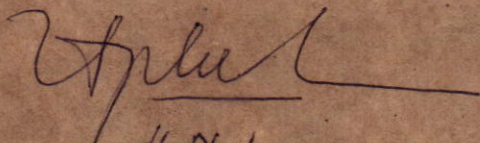
A-LÉC-XAN-DRƠ BÊ-LI-A-ÉP

ĐẦU GIÁO SƯ ĐÔ-OEN

KIM HẢI dịch

Bìa và minh họa của Trương Hữu

11/6₈₅

Hg. Phg Lien

NHÀ XUẤT BẢN THANH HÓA
NHÀ XUẤT BẢN KIM LỒNG

1981

*Tặng Mác-ga-ri-la Côn-xi-an-ll-rôp-na
Bê-li-a-e-va, vợ tôi.*

CUỘC GẶP GỠ ĐẦU TIÊN

— Xin mời cô ngồi.

Ma-ri Lô-răng buống mình lọt thỏm xuống chiếc ghế bành bọc da.

Trong khi giáo sư Kéc-nơ bóc phong bì và đọc lá thư, cô đưa mắt liếc nhanh gian phòng.

Gian phòng mới tăm tối làm sao! Nhưng làm việc ở đây lại hay: chẳng cái gì làm ta phân tán cả. Ngọn đèn có chụp dày đặc chỉ chiếu sáng có chiếc bàn giấy xếp đầy sách, bản thảo, bản in thử. Mắt² cổ nhìn cũng chỉ lơ mơ thấy được những đồ đạc bằng gỗ sồi đen bóng vũng chãi. Giấy dán tường màu sẫm, thậm chí dán cũng sẫm. Trong cảnh tranh tối tranh sáng chỉ thấy ánh lên những chữ vàng in nổi trên các bìa sách xếp trong những ngăn tủ nặng chịch. Quả lắc dài của chiếc đồng hồ cổ treo tường chuyển động nhịp nhàng và đều đặn.

Chuyển cái nhìn sang Kéc-nơ, Lô-răng bất giác mỉm cười: bản thân giáo sư cũng hoàn toàn hợp với cung

cách chung của gian phòng. Thân hình nặng nề, nghiêm nghị dường như đeo băng gỗ sồi của Kéc-nơ, như là một phần của đồ đạc trong phòng. Đôi mắt kính to trong gọng đôi môi gợi lên hình ảnh hai chiếc mặt đồng hồ. Cặp mắt màu xám tro đảo như những quả lắc, chạy từ dòng nọ qua dòng kia của bức thư. Sống mũi thẳng, mắt và miệng ngang bằng, chiếc cằm vuông nhô ra phía trước khiến bộ mặt ông có vẻ như chiếc mặt nạ được trang trí cách điệu bởi một nhà điêu khắc theo phái lập thể.

« Chỉ trang trí lò sưởi với cái mặt nạ như thế này » - Lô-răng nghĩ thầm.

- Bạn đồng nghiệp Xa-ba-chi-ê đã có lần nói về cô. Đúng, tôi cần một phụ tá. Cô là nhà y học? Tuyệt! Bốn mươi phrăng một ngày. Tuần lĩnh một lần. Ăn sáng, ăn trưa ở đây. Nhưng tôi đặt một điều kiện...

Ngón tay khô khốc gõ nhịp xuống bàn, giáo sư Kéc-nơ bỗng hỏi một câu bất ngờ:

- Có có biết m lặng không? Phụ nữ đều có tính ba hoa. Cô là phụ nữ, điều đó đã không hay. Cô lại đẹp, càng tệ hại hơn.

- Nhưng có liên quan gì...

- Rất mật thiết. Một phụ nữ đẹp là một phụ nữ gặp đôi. Nghĩa là, có gặp đôi những khuyết điểm của phụ nữ. Có có thể có chồng, có bạn, có người yêu. Và khi đó thì, mọi điều bí mật sẽ đi đút.

- Nhưng...

- Không « nhưng » gì cả! Cô phải cảm như hén. Cô phải lặng thinh về mọi cái mà cô sẽ nhìn và nghe thấy ở đây. Cô có chấp nhận điều kiện đó không? Tôi phải cảnh cáo trước: nếu không thực hiện cô sẽ phải chịu những hậu quả cực kỳ không hay. Cực kỳ không hay.